

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОВОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Реклація і Адміністрація
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 431-2200

РІК ХСІ.

Ч. 112.

ДЖЕРЗІ СІТІ | НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 14-го ЧЕРВНЯ 1984

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 14, 1984

No. 112.

VOL. ХСІ.

УРЯД УНР ЗВЕРНУВСЯ ДО ОН У СПРАВІ ДЕКОЛОНІЗАЦІЇ ССРСР

Монтреаль (ОУПС). — Уряд УНРРеспубліки в екстреній комісії Об'єднаних Націй в справі деколонізації України, від 1920-го року колонії червоної Москви.

Як останній український Уряд, що був вільно обраний українським народом — суверенною нацією в роках 1918-1920, й продовжував близько 65 років своє існування в екзилі, Уряд УНРРеспубліки є легітимним речником волі українського народу, вимагає, «поставлення справи теперішнього колоніального статусу України на порядок денний Спеціальної комісії ООН і опісля рапорту перед Генеральною Асамблеєю ООН у цій справі».

До меморандуму додано пояснювальні записки про український народ та його державний статус у князій, козацькій та модерній історії, близькі дані про окупацію України Червоною армією й насильне включення її в склад ССРСР у 1922 році, мапу України та інші дані включно з міждержавною українсько-польською декларацією в справі спільної боротьби проти більшовицької Москви з 1979 року. Акція Уряду УНРРеспубліки ведеться паралельно з відомими заходами екзильних представництв балтійських народів — литовців, лотвишів і естонців у вільному світі.

Продовжують акцію в справі комісії дослідження голоду

Чикаго (З.Б.). — Комітет Оборони Людських Прав в Україні і Крамничка Сумління при парафії св. Володимира і Ольги влаштовують тут зустріч Ігора Ольшанського, координатора організації Американців в Обороні Людських Прав в Україні з Нью-Йорку, Н.Дж., з місцевою громадою в суботу, 23-го червня о.р., о год. 7-й вечора в Домі Сеньйорів при 2355 В. Чикаго авеню.

Мета зустрічі — інформація про законопроект ч. 4459 в Палаті Репрезентативів конгресмена Джеймса Флоріо і в Сенаті ч. 2456 сенатора Білла Бредлі для створення комісії дослідження Голоду в Україні в 1932-33 роках. Згаданий Комітет добився вже неабияких успіхів завдяки своїй дуже наполегливій праці. Однак щоб комісія стала дійсною, мусять докласти зусиль українці по всіх стейтах Америки.

КОНЦЕРТ-БЕНЕФІС У ФІЛАДЕЛФІЇ

Філадельфія. — Український танцювальний ансамбль «Волошки», під мистецтвими керівництвом Олександра Граура і Софії Януш, влаштує в суботу, 16-го червня о.р., о год. 7-й вечора в залі Норстї середньої школи при Котман і Алгон авеню — концерт-бенефіс, гостинний виступ — Катря Оранська-Петик. Квитки можна набувати в крамничці «Дора» в УОК Центрі, 700 Сідар роуд Абінгтон, Па. Близькі інформації можна отримати по телефону записавши на число 236-8926.

Владика В. Лостен візьме участь у З'їзді кооператорів

Елленвіль, Н. Й. — В полонині червня, 15-го, 16-го і 17-го тут на Оселі Спільної Української Молоді Америки у великій холодній світлиці відбудеться З'їзд Централі Українських Кооперативів Америки (ЦУКА). В суботу, 16-го червня, після конференції і дискусії над денною програмою, Владика Лостен, єпископ Стамфордської єпархії, під час бенкету, який відбудеться ввечері цього дня, виступить доповідь на тему: «Українська Церква і кооператив». В неділю, 17-го червня Владика Василь відправляє Архирейську Службу Богу для учасників.

З'їзду і принагідних відвідувачів Оселі.

РІЧНИЙ КОНЦЕРТ УЧНІВ УМІ

Нью-Йорк. — Український Музичний Інститут, Відділ в Нью-Йорку, влаштує тут в неділю, 17-го червня о.р., о год. 4-й по полудні у великій залі ОУВФ, при 136 Друга авеню, річний концерт учнів класів фортепіано: Томи Гринькова, Ляри-с Крипи, Галини Мирониченко-Кузьми; класи скрипки: Рафатла Венке. Після концерту — буфет в заряді Батьківського Кружка.

Співачка О. Геймур перемагає у конкурсі: на днях виїжджає на турне по Західній Європі

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Л.К.). — Вістка про перемогу Олени Геймур на всеамериканському Конкурсі для Римського Фестивалю Опері і Оркестри, що відбувся у Нью-Йорку в грудні минулого року, принесла радість, але водночас ця вістка не була надто великою несподіванкою для цих, хто слідував за успіхами цієї співачки і піаністки, хто мав змогу побувати на її концертах чи читати рецензії в пресі про її блискучі успіхи. Та конкурс ще ширше відкрив дорогу О. Геймур та іншим співакам, оркестрантам і хористам (коло 500 осіб брало участь в Конкурсі, коло 100 вибраних) у висоті музичної кар'єри, дорогу у турне по більшості міст Італії і Західної Німеччини. Перед нею Міляно, Рим, Флоренція і Франкфурт та інші. Коли закінчиться турне, наша співачка мріє відвідати Відень.

Нашій громадці відома оця молода талановита дівчина, це і її виступи на українських імпрезах. Два роки тому можна було прочитати у вересневому числі «Свободи», що Оленку Геймур, дочку Кирила й Валентини Геймурів із Стетен Айленду, Н. Й., учительку музики фортепіано і співу у народній школі, членку 474-го Відділу Українського Народного Союзу та активну членку 105-го Відділу Союзу Українок Америки. — 18-го вересня 1982 року під час вибору Міс Союзівки 1983, вибрано Першою

Оленка Геймур під час відвідин у редакції «Свободи».

Кралею Союзівки. У «Свободі» тоді теж підкреслювалося її виступи на концертах, влаштуваннях українськими організаціями.

Оленка Геймур, завітавши у середу, 30-го травня о.р., до приміщення Головної Канцелярії УНСоюзу та Видавництва «Свободи», із

Заплановано Регіональні вчительські конференції

Нью-Йорк (Л.А. Данчук). — Управа Шкільної Ради при УКА на своєму Пленарному засіданні 9-го жовтня 1983 року запланувала відбутись у цьому 1983-84 шкільному році Регіональні конференції для вчителів шкіл українознавства за округами. Координаторами із школами в округах призначено членів Управи або педагогічних дорадників Шкільної Ради. Таких округ є п'ять.

До першої Округи належать школи українознавства: Чикаго, Дітроїт, Клівленд, Мінеаполіс, Арізона, Лос Анджелес (координатор д-р Роман Дражньовський);

До другої: Баффало, Рочестер, Сиракузи, Олбані (координатор проф. Павло Малий);

До третьої: Нью-Йорк і стейт Нью-Джерзі (координатор д-р Лина Андрієнко-Данчук);

До четвертої: Нью-Гейвен, Гартфорд, Бостон (координатор інж. Олександр Пришляк);

До п'ятої: Філадельфія, Балтимор, Вашингтон (координатор м-р Богдан Ясинський).

Перша округа середньо-західної території запланувала відбутись конференцію у дніх 23 і 24-го червня о.р. в Чикаго; господарем є «Товариство Рідна Школа» в Чикаго. Конференція відбудеться в залах дому СУ-МА, при 2457 Вест Чикаго авеню, зголошуватись на адресу: Olena Pryjma 413 N. Quincy, Hinsdale, Ill 60521; tel. (312) 325-0584.

П'ята округа відбуде конференцію в суботу, 23-го червня о.р. в Українському Освітньо-Культурному Центрі в Абінгтоні, Па. Господарі конференції: голова Товариства «Рідна Школа»

у Філадельфії Софія Геврик і директорка цієї школи, Мирослава Гилл. Зголошуватись на адресу: D-r Iwan Kujdych, Rutgers Laboratory, 3569 E. Landis Ave., Vineland, N. J., 08360, tel.: (609) 691-0360.

Друга і четверта округи перенесуть такі конференції на другий сезон.

Третя округа Метрополітального Нью-Йорку відбуде конференцію в суботу, 23-го червня о.р., в залі Вільзовольного Фронту, при 136 Друга авеню, Нью-Йорк, початок о год. 10-й ранку. Зголошуватись слід на адресу Шкільної Ради, або щоденно ввечерами від год. 7-й до 10-й вечора, на число тел.: (201) 451-2293 і 433-3980. Господарем конференції є школа українознавства Осередку СУМ в Нью-Йорку.

Ціллю конференцій є поділитись методично-навчальним досвідом та намітити найбільш успішні способи навчання предметів українознавства у наших школах.

Організатори запрошують всіх учителів згаданих шкіл взяти участь своїми методично-навчальними і практично-розробленими лекціями, а також запрошують батьків та осіб, яким не байдуже виховно-навчальна діяльність і українське шкільництво та які бажають висловити свої думки для підсилення цієї важливої діяльності суспільної праці на поселення.

Доповидачам слід зазначити предмет, класу і тему практичної лекції, розробку від дошкілля до 12-й класи.

При реєстрації третьої округи слід скласти 10-доларів на покриття коштів залі, сніданку й обіду.

Китайська преса пише про Якова Гніздовського

Джерзі Сіті. — Вже минулого року мистецький журнал, що виходить китайською мовою в Пекіні, помістив статтю про дереворізи українського мистця Якова Гніздовського.

Тепер, у найновішому числі іншого китайського журналу під назвою «Бангуа Шіе» за місяць травень о.р., появилася знову обширна стаття та інтерв'ю з Яковом Гніздовським. Стаття на шести сторінках журналу, прикрашена знімкою мистця при праці та репродукцією його однієї дереворізи. На жаль, не знаючи китайської мови важко передати зміст статті. Усі представлені в статті дереворізи, за винятком портрету мистця, зображують тварини, в тому відомий широкий дереворіз баранів і котів. Цей останній, через помилку або непорозуміння, поміщений перевернено.

Вийшла книжка М. Ільова про німецькі концентраційні табори

Нью-Йорк. — Тут появилася друком 104-сторінкова книжка Михайла Ільова п. н. «Німецькі концентраційні табори» — Спогад. Книжку надруковано виданням колишніх українських політ'язнів.

Автор свою працю присвячує родині, яка відбудула довгі роки заслання, друзям-політ'язням, які своє молоді життя склали за ідеали визволення України. Книжка включає число конгресової бібліотеки у Вашингтоні, ілюстрації, передмову в українській і англійській мовах та індекс імен і назв. Вона друкована в українській мові, при чому істотним змислом повним змислом в англійській мові. Праця поділена на чотири розділи. Перша частина охоплює перед-і-повоєнні дні Другої світової війни. Друга частина — це переживання в'язнів у «Зондерлагер ч. 21» Палендорф, Германія Герінг Верке, у третій частині представлено події, що відбувалися у концентраційному таборі Оранієнбург, Саксенгаузен, а четверта частина — це висновки та різні.

Зміст книжки — це переживання в'язнів, що побудовані на конкретних фактах, поодиноких ситуацій. Книжка написана життєво і цікаво, без зайвих додаткових коментарів. Досюгодні — це перший документ із тих згаданих концентраційних таборів. Ціна 5 доларів. Набути книжку можна у автора: Mychajlo Ilkiv, 424 -A, Chatham Court, Lakewood, N.J. 08701.

Відбулася сесія КУППО

Нью-Йорк (КУППО). — У суботу, 26-го травня о.р., тут в Українському Народному Домі відбулася сесія постійної Конференції Українських Політичних Партиї і Організації (КУППО), в якій взяло участь 16 осіб від шести політичних партій і організацій, а саме: УНДО, УРДП, ОУН, ОУН-НЗ, Селянська Партия, СЗСУ та Рада Прихильників УНР.

Головною справою сесії була справа 9-ої Сесії Української Національної Ради, що запланована на другу половину липня о.р. у Торонто. Проф. Михайло Воськобійник подав ширші інформації про заходи щодо повноцення і оздоровлення Державного Центру УНР та Української Національної Ради, заявивши при тому, що ідея політичної консолідації вимагає повернення до УНРади опозиційних партій та організацій.

Ред. Іван Кедрин заявив, що поворот однієї партії до УНРади не врятує Державного Центру. Ми всі є УНРівцями і стоїмо на єдиній платформі демократії.

Порядком ротації на бачу річну каденцію голови КУППО обраний д-р З. Горюхінський, а секретарем Петро Байбак.

В АМЕРИЦІ

ВЕРХОВНИЙ СУД З'єднаних Стейтів Америки прийняв дуже допоміжне для поліції і прокуратури рішення, що нелегально здобуті доказові матеріали можна буде використовувати під час кримінальних процесів з передумовою, що докази не були здобуті силою, куплени, чи викрадені. За цю пропозицію голосувало сім, проти двох суддів. В іншій справі Верховний Суд одностайно вирішив, що поліція може вживати як аргумент злочину і кримінальної поведінки на дорогах звичайну пробу алькоголю (проба віддиху) проти тих водіїв, які були переловлені на «гарному», тобто провадимо автомобіль у п'яному стані. Свідчення поліції повинно вистачати для суду в такій справі, — заявили судді цієї найвищої в ЗСА судової інституції, бо поліція не має змоги перевозити лабораторійні дослідів при виконуванні своєї функції контролю на дорогах.

ГОЛОВА ВЕРХОВНОГО СУДУ Воррен Біргер дав свою згоду виступити на телебаченні в інтерв'ю 19-го червня о.р. (ЕЙ-Бі-СІ «Найтлайн») і відповісти на питання про відносини у в'язницях. Під час цієї програми виступлять також два підпримі, які мають відношення до в'язничої індустрії і два в'язні, інтерв'ю з якими буде переведене раніше в тюрмі.

ОСНОВОПОЛОЖНИК І ГОЛОВА Об'єднаної Церкви проповідник Сан Мунг Мун отримав дозвіл від судді бути ще один місяць на волі перед тим, як він розпочне своє 18-місячне ув'язнення за фінансовий обман держави на суму 112,000 доларів відсотків, які він отримав від грошей в банку зареєстрованих на його прізвище, а не на очолювану ним Церкву. Суддя Джеральд Гіттел визначив для 64-річного Сан Муна речення 20-го липня, до якого він повинен зголоситися для відбуття кари. Крім того Мун повинен заплатити 25,000 доларів кари.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН відвідає повіт Насо в Нью-Йорку в неділю, 17-го червня і тут відкриє Олімпійські Ігрища інвалідів. Це вперше такі Ігрища відбуватимуться у З'єднаних Стейтах Америки, у яких, як загалом сподіваються, візьмуть участь 1,800 змагунів з 50-ох країн світу. Змагання проходять на стадіоні ім. «Мічелла» в Насо колісено. Советський Союз, як відомо, відтінкував своїх інвалідів також від цього змагання, хоч раніше вони брали участь у таких ігрищах.

СИН КОЛИШНЬОГО ШАХА Ірану принц Алі Реза Паглеві закінчив середню школу у Вільямсвілі, Масс., і брав участь у градаційній церемонії в неділю, 10-го червня. Церемонію пригледася також його мама Фара Діба Паглеві, яка залишилася вдовою після смерті шаха. Принц А. Паглеві був прийнятий на студії до Принстонського університету і розпочне там науку осінню цього року.

У ВАШІНГТОНІ СТАЛО ВІДОМО, що президент Роналд Реген планує запропонувати Конгресові в наступному році, щоб спеціальним законопроєктом, який, він, очевидно, підпише, перелати міжнародні летовища у Вашингтоні, Д. К., і Даллеса, Тексас, під цілковиту контроль стейтських, а навіть приватних чинників і тим самим зняти тягар з федерального Уряду. Секретар Департаменту транспорту Елізабет Дол заявила, що вона повністю підтримує Президента у цих заходах, бо в дійсності це не є функцією центрального Уряду опікуватись летовищами. Спостерігачі кажуть, що з цієї пропозиції, якщо вона буде прийнята, скористають тільки дотичні стейти, бо в минулому році два згадані летовища принесли чистого зиску 11.4 мільйона доларів і сподівано принесуть 13.7 мільйона в цьому 1984 році.

ДАВ ДЖОНС І КОМПАНІЯ, власники щоденника «Воля Стріт Журнал», заплатять 800,000 доларів для двох колишніх федеральних прокураторів, які заскаржили згадану компанію на суму п'ять мільйонів доларів за образу. Під час пертрататив адвокатів з обидвох сторін погодилися на суму 800,000 доларів.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, чи закордонні держави вишлють на літні Олімпійські Ігрища до Лос Анджелесу своїх охоронців, чи ні, службовці Федерального Бюро Інвестицій отримали зарядження від свого директора Вільяма Вебстера, що такі, «охоронці» мусять повністю підпорядкуватись законам цієї країни і не мають права, наприклад, носити зброю чи тримати стійки при зброї біля готелів чи приміщень своїх ателів. ФБІ має в плані повністю забезпечити спортовців і про це вони повідомляють усі країни, які братимуть участь в Олімпіаді.

Пентагон випробовує нову зброю

Вашінгтон. — Речники Пентагону поінформували про випробування нової антиракетної зброї, як відбудеться успішно над Паціфіком при участі багатьох військових і цивільних спеціалістів, затруднених при винаході, удосконаленні і продукції цієї «зоряної» зброї, зглядно ракет спеціального не нуклеарного типу, які точно попадають у визначену ціль. Ці ракети призначені будуть в майбутньому для скріплення оборони З'єднаних Стейтів Америки перед налетом міжконтинентальних нуклеарних ракет, які можна буде розривати в стратосфері далеко від берегів Америки.

Спеціалісти не виключають, що після кількох спроб ЗСА розпочнуть серіюну продукцію цієї зброї, яку можна буде примістити навіть в стратосфері на керованих людьми станціях, що будуть мінятися щокілька місяців.

Для випробування ефективності цієї зброї керівники армії наказали запустити дешевого сателіта у виді ракети, який летів в сторону ЗСА. Як тільки сигнали станцій повідомили про «невідомий об'єкт», який швидко наблизився, з одного з островів на Паціфіку була вистрілена проти нього ракета, яка точно попала в ціль, знищуючи цілковито летючий об'єкт.

Заступник секретаря армії Аморетта Гобер заявив після випробування: «ми спробували унеможливити ракету ракетою і цей експеримент вдался нам на 100 відсотків». Офіційні армійські чиновники не виключають, що згадану ракету можна буде примістити у так званих «зоряних війнах» в далекому майбутньому, якщо взагалі до таких коли-небудь дійде. Програму сильної охорони Америки перед можливою атакою підтримує президент Роналд Реген, який вважає, що Уряд ЗСА повинен зробити усі заходи, щоб захоронити Америку перед знищенням.

Советський Союз весь час нарікає на міжнародні конференції, що ЗСА порушують міжнародні договори щодо випробування модерних ракет, але сам систематично такі ракети випробовує.

В Індії далі гинуть сікхи

Амрістар, Індія. — Хоч західна вірна преса старається зсипати до «демократичної» Індії приміщення кількості забитих сікхів у штурмі урядових військ на сікхські святині в Амрістарі, Пунджаб, спочатку подавши їх всього на 400 жертв, потім на 800 осіб убитими, — то тепер кожного дня виявляється все страшніше і страшніше правда про ці пафосні Індії-сікхські меншини в провінції Пунджаб, де загинуло згідно з несповними же підрахунками аж 2,000 осіб, вбитих у самому «Золотому храмі».

Як відомо, сікхів нараховується 14 мільйонів і вони є вірою, історією, культурою а навіть мовою відмінні від індусів. Число жертв зростає ще більше, бо боротьба проти сікхів не вгаває, відколи вона розпочалася там у середу минулого тижня, і багато сікхів тепер пі осто рхуються «пропаляти без вісти».

Спочатку уряд Індії Ганді старався говорити, що помірковані сікхи «підтримують уряд» у цих вбивствах їхніх земляків, але тепер Індія Ганді не може цього повторити, бо ось починають резигнувати з індуського парламенту сікх-законодавці. Так у понеділок, 11-го червня, з голосним протестом вийшли з приватної партії, так званої Конгресової партії, два члени парламенту.

Таких кроків сподіваються в світі більше і від інших «поміркованих сікхів», які не можуть спокійно пригладити роз'язки сікхських автономістських вимог до уряду Індії, хоч їх офіційно затверджено названо «терористів».

Сікхи, які в свій час стали по стороні Індії проти Англії в боротьбі Магатми Ганді за самостійність Індії, тепер жалкують, що вони так зробили. До речі, військовий й вірний у війську, сікхи були найкращими місцевими воєвками в британській армії в той час, як Індія була колонією Великобританії.

У СВІТІ

КАТОЛИЦЬКО-ПРАВОСЛАВНІ розмови, які велися в місті Гераклеїоні на острові Крит, закінчилися в «третій рунді» в п'ятницю, 8-го червня, безуспішно. Ці розмови поміж Римом-Католицькою Церквою і Східною Православною Церквою розпочалися в 1980 році з метою знайти роз'язку різномові поміж цими Церквами, відколи так звана «схизма» поділила їх ще в 1054 році. Ці сесії відбуваються щодня роки. З католицького боку цей раз розмовами керував Йоганн кардинал Вільбранде з Голландії, а з православною боку очолював делегацію православних Архиспископ Стилианос із Австралії. Темати найновіших розмов були відносини важливості тайни Хрищення для християн. Міропомозання та Євхаристії. Через два роки, на наступних розмовах, візьмуть під розгляд такі дуже «драстичні» теми, як першество Папи в Церкві, вчення про Святу Трійцю і про право на розводи для вірних цих Церков.

СОРОКАРІЧЧЯ ДЕСАНТУ альянських військ на побережжі Франції і панахиди за полягалими воєвками тут відзначили не тільки альянти, але й німці спільно з французами. Представники обох цих народів спільно пом'янули всіх французів і німецьких воєвків, які загинули в боях, хоч і «з різних боків барикад», але віддавши свої молоді життя своїм стосовним батьківщинам. Вони поховані на окремих воєвких цвинтарях в Ля Комб у Франції, де самих німецьких в'язнів є 21,000 моги. З боку французького очолював відзначування міністер ветеранських справ, а з німецького боку брав участь на чолі великої німецької делегації ветеранів західнонімецький амбасадор до Франції.

БЮРО ПРОКУРАТОРА міста Риму, Італія, відкрило в понеділок, 11-го червня, офіційне слідство справи, як саме американська журналістка віддала довірочний рапорт прокуратурі про показове оскарження болгарських змовників у замаху на життя Папи Івана Павла II три роки тому. Ця журналістка, Клейр Стерлінг, цитувала згаданий рапорт італійської прокуратури в статті в «Нью Йорк Таймс» з неділі, 10-го червня. Рішення прокуратури провести офіційний вгляд у спосіб, яким К. Стерлінг роздобула засекречений документ, було зроблене на підставі формального протесту, що його в суді склав італієць, захисник підсудного болгарина Сергєя Іванова Антонова, урядовця болгарської повітряної лінії, що згодом був замінений в мову вбивства Папи Алі Аджебі і тепер за це поставлений під суд. Ньюйоркський щоденник написав у неділю, що змова на Папу була продиктована зусиллями Болгарії, ставленням й виразним бажань советського блоку (не називаючи ССРСР) послабити дії підпільної польської робітничої спільноти «Солідарність» через вбивство Папи польського походження.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Чеків і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Політика „зраненого медведя”

„Зранений медведь” — це не дуже почесний епітет на характеристику державного мужа і ще гірше свідчить про політику, яку прирівнюється до поведінки зраненого медведя. Бож зранений медведь ледве чи керується критеріями розуму і ледве чи взагалі годиться перебувати в цивілізованому світі. Коли ж такий поважний американський журнал, як „Тайм” з 11-го червня 1984 приніс цілу статтю п. н. „Рик зраненого медведя” і світліною советського міністра закордонних справ Андрея Громика, то не може бути кращого доказу на зрозуміння американського політичного світу, чим властиво є Советський Союз і керівники його закордонної політики.

Це першорядна і прецікава стаття. Довідаємося з неї, що австралійський міністер закордонних справ Билл Гейден на прикінці своїх дводенних відвідин у Москві, завдав Андрееві Громикові неввинний запит: „Скажіть, яке насправді здоров'я Андрея Сахарова? Відомо, що 63-літній лавреат нагороди Нобеля учений фізик Андрей Сахаров, творець советської водневої зброї, став одним з передових „дисидентів”, але советський уряд толерував його критичні виступи з уваги на членство Сахарова в Академії Наук і його міжнародне ім'я. Проте советські власті рішили таки перервати зв'язок Сахарова зі закордонними журналістами у Москві, вивезли його і його дружину в 1981 році до Міста Горького, тримали в домашньому арешті, ізолювавши від світу. 2-го травня Сахаров розпочав голодовий страйк у протесті проти відмови советського уряду, щоб дозволити йому виїхати за кордон лікуватися на затяжну недугу. Який місяць тому Сахаров зник: його вивезли з дому невідомо куди і ні його дружина ні ніхто інший не міг відістати від советських властей правди, де властиво перебуває Сахаров і в якому стані.

У відповідь на запит австралійського міністра закордонних справ — читаємо у „Таймі” — „Зність показався в очі і на обличчі Громика. Він гаркнув: ніхто не буде нам диктувати, як ми повинні поводитися супроти Сахарова. Розмова на цю тему закінчена... „Тайм” твердить, що це не перший і не єдиний випадок такої „медвежої” поведінки советських достойників.

Коли до Москви полетів президент Міжнародного комітету для Олімпійських Ігор переконувати кремлівських володарів, щоб відкликали бойкот літніх Олімпійських Ігор в Америці, то віцепрем'єр Николай Талізін грубо відповів, що навіть десятки делегатів зі Заходу не захитають советського рішення. „Тайм” додає від себе: Москва подала за офіційну причину бойкоту Олімпіади загрозу для безпеки советських змагувань. Тим часом, недавно, три дикуни напали в білий день і на очах численних проходжів у центрі Москви на члена американського консульства Рональда Гармса, вдарили по голові, перевернули на землю і колупали. „Тайм” говорить, що весь закордонний дипломатичний корпус у Москві не має сумніву, що це був заарештований і вилучений напад з доручення советських властей.

Щодо Сахарова, то французький міністер закордонних справ Клод Шейссон повідомив, що на інтервенцію Європейської економічної спільноти в справі Сахарова прийшла коротка відповідь: советський уряд не дозволяє нікому втручатися до внутрішніх справ СРСР. Але додав названий французький міністер, французький президент Франсуа Миттеран збирається до Москви. Він напевно запитає про Сахарова. Якщо покажеться, що Сахаров, згідно з упертими поголовками, не живе, то „це буде такий психологічний удар, який відіб'ється на відносинах всіх країн супроти Советського Союзу”.

Офіційне советське пресоє агентство ТАСС проголосило комунікат, що — мовляв, „нема ніякого голодового страйку. Сахаров регулярно їсть і веде активний спосіб життя”. Американські керівні чинники мовчать, здаючи собі справу, що кожна їхня інтервенція тільки погіршила б долю Сахарова — якщо він ще живе. Мова про „активне життя” виснаженої голодом людини (якщо вона взагалі жива) — це глум.

Відомо, що в СРСР існує система не тільки залізної завіси на сторону зовнішнього світу, але й власних громадян. Там не повідомляють про ніякі публічні катастрофи, чи про стан здоров'я своїх достойників. Про смерть президентів СРСР повідомляли в 24 і більше годин, затаючи таку подію невідомо з яких причин. Поведінка советських властей супроти Андрея Сахарова та груба відповідь Громика і компанії на всі запити в цій справі представили СРСР у всьому культурному світі у правильному світлі: як зраненого — невідповідального за свої вчинки — медведя.

В американських часописах за минулий „вікенд” появилася новітня ревізія про намагання вбивства Папи Івана Павла II советським КГБ, як теж і про те, що ця нещадка приписує смерті Юрія Андропова.

Італійські судові власті випустили довші звідомлення, яке не залишає найменшого сумніву, що КГБ делегувало болгарську тайну поліцію для виконання цього ганебного злочину.

У цьому звіті італійського прокуратора читаємо: „Визначна політична постать величезної ваги взяла до уваги те загрозило положення в Польщі і, думаючи про життєві інтереси східного блоку, вирішила, що краще вбити Папу Войтилу...”

Згідно з італійськими судовими експертами цією „політичною постаттю” не міг бути хто інший, а лиш Юрій Андропов. Два тижні після нещадного замаху Алі Аджи на Папу, Андропов викликав Леоніда Брежнєва до свого бюро на Площі Держинського в Москві і дав йому „добру лекцію” за „надужиття” і „крутист-

Володимир Душник

КГБ, АНДРОПОВ І ПАПА

ва” серед кремлівських верховодів.

Вдні 19-го січня 1982 року ген. Семеон Цвігун, муж сестри дружини Брежнєва, Вікторія, який був першим заступником голови КГБ, застрелився у своєму бюро в Москві. Авторитетні жеттисе Ю. Андропова, Володимир Соловйов і Елена Клепикова, які є вже на Заході, твердять, що ген. Цвігун старався знівелювати карні докождження проти родини Брежнєва, але неспушно, тому і покінчив самогубством.

У ще іншій версії про самогубство ген. Цвігуна подано, що він був уповноваженим організувати вбивство Папи. Під час Другої світової війни ген. Цвігун працював у відомій советській шпигунській організації „Смерш” („Смерть шпигунам”) і мав колосальну практику в організуванні індивідуальних і групових вбивств.

Ольга Кузьмич

З БЛОКНОТОМ І ЗАГОСТРЕНИМ ОЛІВЦЕМ

дуже зручно, навіть із найближчими сусідами.

Постороннього обсерватора цікавила також рідко телеперіодична дисциплінованість членства СВА, якого можуть позаздрити провідники наших організаційної молоді. Вона сьогодні не часто трапляється і хіба пояснити її тим, що більшість учасників це перейшли давно „організаційну школу”. Це можна було ствердити, дивлячись на залу нарад, де пересідали вік делегатів, був біля п'ятдесяти років.

Мала кількість молодих жінок в часі ХХ Конвенції дає багато до припадків і насущних питань. Що вони, ті молоді українські жінки, шукають розв'язки різних болючих для них проблем та ними цікавилися, доказали вони своєю численною участю у першій жіночій конференції на Союзівці в 1982 році. Організатори цієї конференції перевели також панель на ХХ Конвенції, ставлячи знову болюче питання майбутнього української спільноти. Але, не зважаючи на професійний підхід до цих питань та широкого зацікавлення панелем, у дискусії не забрала голосу майже ні одна з присутніх молодих жінок слухачок, а самі панелісти не зуміли дати їм ніякої позитивної розв'язки на так актуальне питання майбутнього українського молодого покоління, як затримання ідентичності, а передусім цієї української мови, про яку на кожному зібранні на нарадах стільки говориться. Українська мова як поширена двоюмовність стояла в осередку уваги майже всіх тем порушених на Конвенції, але виразного становища організації до цього складного пи-

Самогубство ген. Цвігуна і смерь Брежнєва — та його хвороба — швидко промстилися шлях Андропова до найвищого шабля комуністичної ієрархії в Кремлі.

За словами італійського прокуратора, — нещадка замах на Папу та смерь ген. Цвігуна, Брежнєва й Андропова настільки замаскували злочинну руку КГБ, що ніхто не важився посуджувати Кремль у намаганні злочини. Навіть після „випавання” турецьким наслідком-вбивством про його зносини з болгарською тайною поліцією, ніхто не відважився обвинуватити Кремля.

Відомі американські кореспонденти, Клер Стерлінг, яка перша писала в журналі „Рідерс Дайджест” що замах приготували в Москві, далі обстоює своє первісне обвинувачення. Вона й інші американські спеціалісти твердять, що не всі

члени Політбюро мусіли знати про злочинний план Андропова, а також що вони не хочуть допустити до дискредитації КГБ, коли план вбивства Папи не був зраєлізований.

Щоб замилити очі політичного світу, Андропов виступив в ролі „доброго сусіда” Польщі. Замість післати советські війська для „пацифікації” Польщі, він підтримав виїмковий стан польського вничара Ярузельського.

На всякий випадок італійські судові власті вповні переконані, що після традиційного слідства вони устигли, хто був дійсним злочинцем у намаганні вбити Голову Католицької Церкви.

Як вже сказано, в Римі серед урядових кіл панує переконання, що може інші члени Політбюра знали про злочинний план Андропова, і на початку навіть почали піднімати його за „виїмково-оригінальний план”, але в них також було на думці не допустити до компромісу СРСР, навіть за ціну пожертвування самого Андропова.

тичність?

Можливо, що саме відзначення сторіччя жіночого руху звернуло очі організаторок більше на феміністичне питання як на інші, які сьогодні хвилюють думки українських жінок. Борьба за рівноправність, а то і б'єрки у нашій спільноті були сильно підкреслені у ключових словах ХХ Конвенції. Говорилися про подібність українського жіночого руху до світового фемінізму, про це, що жінки не вміли вичити своєї історії, доказувало, що вони не прийняли підставових заарід фемінізму, подавано приклади жіночої дискримінації.

Усе це потрібне і правдиве, але однак не стало у трьох днях часу та місця присвятити більше уваги до української жінки в Україні і української матері у вільному світі. Правдоподібно не допустити до цього дуже діловий характер Конвенції. Чи може, однак, найбільша діловість оправдати брак часу для так суттєвих і актуальних для українських жінок питань?

І на цій Конвенції, як звичайно на всіх наших українських зборах, підкреслено відому застару, що слід поглибити знання про минуле, ствердити сучасний стан і працювати з думкою про майбутнє.

Тим разом минуле згадали в повній щирині, сьогодні — частинно, але ті, що будуть співтворцями майбутньої української спільноти на ХХ Конвенції не були.

ВІЙСЬКОВІ СПЕЦІАЛІСТИ ЗСА думають, що причиною советської нервової поведінки в Афганістані є американська зброя, якою почали користуватися антикомуністичні повстанці. Модерні міномети з розривними набоями, легкі напелені викидні ракетні пролетунські ракет та інша зброя, унеможливають советам стосувати низькі полети гелікоптерів, а навіть джетових літаків, яких знищували повстанські групи. Під час останньої офензиві советське командування застосувало бомбардування повстанських укріплень з високих позицій, зрезигнувавши з низьких налетів.

О. Пошиванік

Який треба пам'ятник?

Бронзовий, мармуровий чи гранітний, будь-який — але пам'ятник для Григорія Китастого, що йому поставила б українська спільнота, був би гарним шляхетним ділом. Ми маємо пам'ятники для поетів, для вояків, патріотів України, маємо пам'ятники для церковно-національних провідників, як — Великому Митрополиту Василеві Липківському... Нам треба поставити і пам'ятник для Григорія Китастого — він на це заслужив, — каже мій знайомий з Клівленду. Мій земляк із Торонто конче хоче, щоб ОДУМ в Канаді поставив пам'ятник тисячоліття Хрищеня Українським Рухом, ОДУМ в Америці заініціював ідею і пам'ятник Митрополиту Липківському, ми в Канаді також мусимо поставити пам'ятник.

Пригадалося мені, що на передмісті Чикаго, в параді св. Андрія будуть також ставити пам'ятник.

Ну а... також без без ідей... я мусів піддати, як звичайно, відміну від інших думку.

Я хотів би бачити — кажу — пам'ятник зовсім інший від інших. Як хотів би бачити живий пам'ятник для Григорія Китастого. До реалізації мого мого амбітного, ідеї цього живого пам'ятника найкраще випало б братися Товариству українських Бандуристів (ТУБ).

Макар Дуда

Догнати й перегнати!

Оце знову зустрівся відомий мені Іван. На Сумській вулиці. Його здалеку помітив, — не тому, що впізнав, напевно, — побачив людину, незвичайно вдягнену, навіть важко описати. Спочатку думав, — якийсь стягнута, рокендролівець, упадає перед західнобуржуазною гнилою культурою осмілює вийти на вулицю нашого славного українського міста. А пильно придивившись, упізнав Івана, який до цього, як ви знаєте, успішно боровся з різними „тунсядками” та прогультниками, а пізніше мало не став ударником на буржуйках, розбивши свої модні черевички, вбиваючи соломку коріння носком черевичка.

Тепер він був невідомим. Усе на ньому було, як на параді. Питаю: — Де ти дівав таке вбрання?

— Не дівав, а дали. Іду на Олімпіаду в Лос Анджелес, — з гідністю відповідає. — Така наша спортова форма. Я замінив: навколо йшло багато сторонніх перехожих, — небезпечно було на цю тему вести розмову. Запросив до себе.

— Вдома я почав із „Столічної”, Іван, аж смішно, рішуче відмовився. — Зобов'язаний тримати форму.

— Але ж ти маєш її на собі, — наівно запевню.

— Мова йде про спортову, — суворо каже він. — Ми повинні, ми зобов'язані, — кров з носа — довести...

— Навіщо з кров'ю з носа? — дивуюсь. — Може з піною на губах?

— І так можна, — погодився. — Але стривай, — стукнуло мені в голову, — як це ти ідеш на Олімпіаду, коли Громико...

— Громико, — перебивав він мене, — відмовився брати участь у міжнародних змаганнях.

— Як це так? Він же перший на міжнародних зустрічах...

— Його вид спорту не значиться в програмах Олімпіади.

— Так тепер ти за нього?

— Виступати я буду виключно за себе, — зі ще більшою гідністю сказав Іван.

— В якому виді спорту?

— Догнати і перегнати!

— Кого?

— Усіх капіталістів.

— Доки ж бігати?

— Поки прибіжимо перші.

— А куди бігти, знаєш?

— Не задавай провокаційних запитань. Сам знаю куди.

— Мож. й мене візьмеш?

— Ти ж не вмієш бігати.

— Попливу, — кажу. — Адже нас хотять тримати на пароплаві за дві милі від

(Продовження на ст. 4)

Василь Ящук

КНИГА МОНУМЕНТАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ

III

Живу діяльність проявила Читальня в 15-річному періоді існування Богословської Академії.

У цьому розділі (655-696) поміщено шість інавгураційних викладів. Авторами перших п'ятих є професори УКБА, шостий виклад належить професору УКУ. Сюди належать: виклад о. д-ра М. Конрада „Закон історичного розвитку філософії”, в якому він доводить тезу, що такий закон дійсно існує і проявляється в трьох головних течіях: емпіризму, ідеалізму і їх синтезі; виклад о. Ю. Дзеровича „Огляд новітніх педагогічних систем”; д-р М. Чубатий у викладі „Українська Церква в половині 11-го століття на роздоріжжі” аналізує боротьбу між тодішніми двома торами в Київській Русі — прихильниками Риму і Візантії і робить висновок, що Київська Церква мала свій питомий погляд на взаємини обох церковних центрів і ще довго стояла на роздоріжжі між ними після 1054 року; д-р В. Залозецький у своєму викладі обговорює добу палеоліту і її місце в українській землі; о. д-р В. Лаба розглядає погані стан чернецтва за часів Теодора Студита (кінці VIII і поч. IX стол.) та заслуги св. Теодора Студита як реформатора чернецтва; о. д-р П. Біланко, проф. УКУ, розглядає критерії християнсько-богословської оцінки людини та застосовує їх до особи Патріярха Йосифа.

Усі ці виклади відзначаються високим академічним рівнем і є цінним вкладом в науку. Змістом восьмого розділу (697-861) є 20 есеїв і статей

на різні теми: церковно-релігійні, історичні, моральні, мемуарно-пам'ятницькі і ін. Тут довга джерельна стаття о. д-ра І. Нагаєвського „Від апостола Андрея до св. Володимира (Міркування з нагоди 1000-ліття хрищення Русі-України)”; добрий есеї проф. В. Барагури „Львівський Собор 1946 — невідлий акт ліквідації УКЦ”; д-ра В. Ящуна „Універсальність і народність культу св. Миколая”; спомин Івана Лева графа Шептицького про свого стрийка о. Клімента, архимандрита Студитів; опис подорожжів в дусі паломницького жанру „Християнський Схід” М. Бойка; есеї о. крил. В. Жолкевича „Про церковний спів”; д-ра В. Ленчика про „Товариство абсолютів УКБА”; мігра Я. Чумака „Межі занепаду і цвіт” й інші.

Розділ дев'ятий (865-898) присвячений померлим професорам і питомцям УКБА.

В десятому розділі (899-918) подана література, відкритий лист чужинця о. Клейтона Барклі до 12-ох українських католицьких священників у Канаді, список жертводавців і післяслово д-ра П. Сеніці. В Індексі (919-939) 1606 прізвищ. У книзі 23 знімки: Слуги Божого Андрея, Патріярха Йосифа, Архієпископа Мирослава Лябачівського, о. Клімента Шептицького-архимандрита Чина Студитів, знімки Владислава Борського, Любомира Марусина, Івана Пашка, о. д-ра І. Горькоха і ін., та дві світліни давньохристиянських (Стемфорд, Вінніпер) і давньохристиянських курсів в Англії.

Список помилчених редакцією помилок (Errata) в кінці книги треба б доповнити ще такими поправками (неправильні форми подані ліворуч, правильні — праворуч; у дужках подана сторінка): святоство (21, 22 і ін.) — святоство Українського роду, народу (62) — українського роду, народу; весь (121) — увесь, весь; 150-літній ювілей якої ми святоство відзначували (121) — 150-літній ювілей якої ми святоство відзначили; заверуки (123) — заверюки; протиную (121) — навіаки; одної (121, 812 і ін.) — однієї; цієї (121) — цієї; хрищення (59, 145, 517) — хрищення; так Сходу як і Заходу (274) — як Сходу, так і Заходу; так східна як і західна традиція (276) — як східна, так і західна традиція; одна і друга церкви признає (278) обидві церкви признають; згідно традиції (278) — згідно з традицією; на душі прийняв його що Тайну (279) — на

душі того, що прийняв що Тайну; довг вдяки (293) — борг вдячності; підчас розвою (293) — під час розвою; в часі татарського лихоліття (293) — в час татарського лихоліття; вихованки Академії (293) — вихованці Академії; під гнетом (293) — під гнітом; із Несторової літописи (294) — із Несторового літопису; в Русі-Україні (295) — в Русі-Україні; зацілилі (276) — уцілілі, пережили; за границями України (298) — за кордонами України; поглотувати (300) — поглинати; біля сорока хвилин (376) — близько... приблизно сорок хвилин; доперва (586) — допору, шойно, тільки, лиш; з конечності (588) — з конечності; в Станіславіві (788, 789) — в Станіславові; на університеті (798) — в університеті; на Україні (845) — в Україні й інші. Іноді пропущена кома в складено-підрядних реченнях. Скрізь ужито форму „Андрій” при загальному іменнику „митрополит”, „Слуга Божий” і т. п., замість „Андрей”. Митрополит Шептицький завжди живив церковно-слов'янської форми для свого імені, тобто „Андрей”, а не народної „Андрій”; тому треба вживати її так, як уживав Митрополит.

Та ці і подібні незначні помилки ні трішечки не зменшують цінності цієї книги, коли взяти до уваги їх мінімальне пропорційне відношення до майже тисячосторінкового обсягу книги, а ще важливіше — до її багатого змісту. Як попередні два томи, так і цей, третій том „Світільника істини”, завдяки наявності в ньому колосальної доброякісної кількості джерельних матеріалів — статтей, доповідей, розвідок, нарисів, споминів і т. п. становить собою монументальну книгу в стилі цього слова значенні. Цей том разом із першим і другим томами — це криниця, яка ніколи не висохне. Вона містить важливу частину історії Української Католицької Церкви і українського народу, в житті яких Духовна Семінарія і Українська Богословська Академія у Львові були головним осередком продукції національно свідомих інтелектуальних провідників із християнським світоглядом, які підтримували здоров'я цього життя та його працею давали багатющі вклад у його ріст.

Доктор Ю. П. Сеніца, який зібрав і опрацював матеріал у всіх трьох томах, редакційний колеги та всім авторам і співробітникам належить признання за їх подивну гідну працю.

У Трою відбувся мистецький вечір „Гомін України“

Трої, Н. Й., — Гурток Любительів Мистецтва при українській православної парафії св. Миколая у Трої влаштував 20-го травня у залі коледжу Галсон Веллі мистецький вечір „Гомін України“ при співучасті танцювального ансамблю „Зорепад“ під мистецьким керівництвом маестра Рому Приймича-Богачевської та вокального ансамблю „Промінь“ з Нью-Йорку під проводом проф. Богдана Волянського. Вечір відкриває голова ГЛМ інж. Михайло Герц. „Зорепад“ виконав традиційний привіт, потім наймо-

лодші танцюристи вивели „Гуцулку“, а старша група — закарпатський танок. Вокальний мішаний ансамбль „Промінь“ виступив чотири рази, проспівав низку народних пісень, переважно в обробці Леонтовича. Всі пісні були виконані на високомистецькому рівні й внесли ріднокрайовий настрій. Диригентка ансамблю, проф. Богдана Волянська, що походить зі знаної співлюбної й композиторської родини, вміє кожну пісню вивести з зразковою подачею й інтерпретацією, оригінальністю, що залишає тривалі враження. Тому варто, щоб „Промінь“ видав свою платівку. Потім „Зорепад“ виконав „Козачок“, „Волянку“, „Гуцулку“, „Коломийку“, „Лемківський танок“, характерні композиції „Лісолюби“ і „Пустий хлібець“. На увагу заслуговує композиція Р. Приймича-Богачевської „Гуцульська Рапсодія“, що внісала до танцювальної групи „Сизокрили“ з Нью-Йорку. Разом виступало 40

танцюристів і танцюристок. Багато праці вклали інж. Михайло й Алла Герці, мгр. Дарія Якович, м. Філь, Г. Гіра, А. Солоні, Т. Березанська й інші. Цей чудовий мистецький вечір варто влаштувати також у сусідніх місцевостях, на Союзі, в Гантері й інших наших осередках.

Учасник

З глибоким сумом і болем серця подаємо до відома, що в п'ятницю, 1-го червня 1984 р., по довгій і тяжкій недугі в місті Воррен, Мич., із Волі Всевишнього відійшов у Вічність на 68-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, КУЗЕН І ВУЙКО

бл. п. д-р

ВОЛОДИМИР Г. МИГАЛЬ

ПАНАХИДИ були відправлені 3-го і 4-го червня 1984 р., о год. 7:30 у похоронному заведенні Д. Висоцького. ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відслужено у вівторок, 5-го червня 1984 р., о год. 10-й у церкві св. Йосафата у Воррен, а домовину перевезено на кладовище св. Гробу у Савтфілд.

Горем прибиті:

ОКСАНА — дружина ВОЛОДИМИРА — син ІРЕНА ЛОБОВОЦЬКА — сестра з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ, сини ЮРІЕМ І АНДРІЄМ і внуками ОЛЕКСАНДРОМ І СТЕПАНОМ СТЕФА — сестра СТЕФА РОМАНЕЦЬ — кузенка з чоловіком СТЕПАНОМ і доньками МАРИЄЮ І ДАРКОЮ ВАСИЛЬ МАРЧУК, інж. — кузен з дружиною СОНЕЮ, донькою ХРИСТИНОЮ і сином РОМАНОМ Близькі і дальша Родина

Учасники похоронних обрядів склали замість квітів пожертви на Сиротинець у Бразилії, Український Гарвард і Патріархат.

Зі смутком повідомляємо, що дня 12-го червня 1984 р. упокоїлась в Бозі, на 86-му році життя

бл. п.

ВАРВАРА ЗАЙЦЕВ

з дому СУХАР

народжена у Харкові, Україна, вдова по бл. п. проф. Миколи Зайцевої.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 15-го червня 1984 р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юнон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — 16-го червня 1984 р., о год. 9-й ранку з того ж заведення до української православної церкви св. Тройці при Ласен і Стайвезант Авеню в Ірвінгтоні, Н. Дж., а опісля на українській православної цвинтарі св. Андрія у С. Банд Брук, Н. Дж.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

ПРИЯТЕЛІ ПОКІЙНОЇ

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в неділю, 3-го червня 1984 року, на 71-му році життя, несподівано, відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п. інж.

МИХАЙЛО ОЛЕКСАНДРОВИЧ ТОВСТОПАТ

ПАНАХИДА була відслужена 4-го червня 1984 року в похоронному заведенні Вощ-борн-Макріл, Міннеаполіс, Мінн.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — 5-го червня 1984 р. в церкві св. Юрія Переможця.

ПОХОРОН — 6-го червня 1984 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Банд Брук, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — МАРИЯ син — ОЛЕКСАНДР дочка — ОЛЬГА Близькі і дальша Родина

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроект ч. 4459, що його внесли 60 конгресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація — Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) — започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ва-ша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE

43 Midland Place • Newark, N.J. 07106

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

СІЧЕНЬ-КВІТЕНЬ 1984

динський, Константин і Надія; проф. Довженко, Михайло; д-р. Джуль, Павло й Ірена; Заставний, Лука і Шерей; Кавачи, Петро; Кий, Василь і Лідія (\$1,100.00); д-р. Кобилицький, Роман і Анна; Лаврівський, Володимир; д-р. Лисак, Роман; Луканчик, Іван і Ксеня; Маршук, Марія (\$800.00); Миз, Микола; д-р. Миколович, Ярослав і Стефанія (\$400.00); Мисак, Юрій (\$400.00); Назаркевич, Іван і Анна; Натина, Василь і Анна (з нагоди 40-ліття вінчання); Новотний, Вікторія; Орещук, Володимир і Ярослава; Павлюк, Іван; Петріна, Богдан і Наталія; Пирський, Михайло; Порайко, Йосиф і Стефанія (\$1,210.00); Поритко, Оксана; Рак, Роман; Романовський, Володимир і Наталія; Садовський, Микола; Саїдан, Мавріс і Текля (\$1,575.00); Сидорак, Олександр; Симчик, Микола; Скаска, Михайло; Союз Українців Католіків Америки „Провидіння“; д-р. Спозар, Олег; Сплавник, Андрій; Станіський, Іван; Стегосенко, Юрій; Стежок, Марія Кейта (\$850.00); д-р. Стрильбицький, Олександр (\$1,255.00); Татарин, Микола і Анна; д-р. Тимків, Степан і Тамара; Турчин, Марія (\$1,405.00); Українська Федеральна Кредитова Кооператива в Балтиморі, Мд. (\$450.00); Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самоліт“ в Джерзі Сіті, Н. Дж. (\$800.00); д-р. Цимбалюк, Богдан (\$555.00); Чорнобил, Андрій (\$560.00); мгр. Шольний, Теодат (поправка до попереднього списку, було Теодор); д-р. Шпикто, Микола і Ірена; Юркевич, Казимир.

По 50.00 дол. зложили: д-р. Богданів, Віталій; д-р. Боднарчук, Дмитро і Аліса (\$1,300.00); Гута, Микола і Берта; Гулак, Василь; Данило, Андрій і Люба; проф. Данчук, А. Павліна; д-р. Жарський, Едвард і Дарія; д-р. Кисілевський, Юрій; Кнос, Володимир і Вікторія; Королішин, Богдан і Рута; Кукучка, Василь і Пелагія (\$685.00); Майорчук, Михайло; д-р. Матвієвський, Володимир і Іванна; Мельник, Семен; о. Мірчук, Роман (\$405.00); Модрицький, Мирослав і Олена; Нидза, Володимир; д-р. Нічай, Степан і Ірена (\$400.00); д-р. Олесюк, Андрій; Паньків, Юлія; д-р. Прокіпів, Володимир; СПС Норт Америка (Мечіт Фонд) за посередництвом Олега Скепловича; Семенина, Володимир; Сенюк, Дмитро; Скоп, Олександр і Софія; д-р. Хойнаський, Іван і мгр. Надія; Хонюк, Богдан; інж. Чипак, Ярослав і Ольга; Члени Братської Каси Запорозької Січі; мгр. Чорнобил, Роман; Чучук, Стефан; д-р. Шкільний, Володимир; мгр. Яремченко, Іван (\$430.00); Дуб, Ярослав і Стефанія; Маркевич, М. А. \$31.75; Гривик, Василь \$30.00; Стебельський, Лідія \$30.00; Ярема, Андрій \$30.00.

По 25.00 дол. зложили: Атановський, Олександр і Йосифина; Березовська, Соня; Білан, Іван; Боднар, Теодор і Єлисавета; Божик, Григорій і Тереса; Бойчук, Петро і Христина; Бойчук, Теодор; Брикоч, Теодозія; Вариха, Петро; Василенко, Василь; мгр. Винник, Іван і Софія; Висоцький, Роман; Витвицька, Параскевія (\$730.00); Вілхаський, Самуїл; Вірстко, Франко і Олена; мгр. Ворона, Василь; Гайдучук, Богдан і Лідія; Галаган, Борис; Гарасовський, Андрій і Ірена; Гарманюк, Стефан і Софія; Гельбик, Юліан; Гімка, Павло і Гаріет; Глух, Роман і Валентина; Гомішак, Олександр і Сузана; Готра, Михайло; Говшовський, Володимир і Леонтина; о. Грабчук, Володимир; Грицай, Петро і Зеня; Грубчук, Анна; Гук, Степан; Дешкий, Микола; Держко, Евстахій; д-р. Дзюбик, Роман і Анна; д-р. Дзядів, Роман і Ольга; Добрянський, Володимир і Валерія; Дорофей, Анна; Думановський, Любомир; Дучинський, Володимир; Дяків, Михайло; Ждан, Степан і Ірена; мгр. Залуський, Володимир і мгр. Наталія; Зілендин, Михайло і Катерина; мгр. Зобнів, Мирослав і Анна; д-р. Іванчиків, Микола; проф. Іванчук, Ярослав; Камінський, Василь і Люба; Кірюк, Ярослав і Марія; адвокат Клебович, Володимир; інж. Кмет, Ігор і д-р. Надія; Княжницька, Михайлина; Козак, Ярослав і Ірина; Козіцький, Володимир і Анна; Короник, Лідія; Кравець, Михайло; Креховський, Корнелій і Саві; Круликівський, Іван і Євгенія; Кукула, Йосиф і Марія; Кукула, Левко і Ірена; Лазуренко, Лідія; Лесюк, Володимир і Євгенія; Лозинський, Григорій і Наталія; Лозинський, Любомир; Луцишин, Федір і Альбіна; Ляміка, Любомир і Христина; Лаш, Іван; Мартинюк, Микола і Стефанія; Марущак, Василь; Масюк, Ярослав; Михайлів, Володимир; Молодовець, Андрій; монсейор Гринюк, Стефан; д-р. Мостович, Леонід і Оксана; Мулькевич, Марія; Небес, Орест; Німичович, Якіс і Аналісія; Новак, Ірена; Оприско, Степан і Катерина; Осадчук, Василь; Панчишин, Степан; Пелавчик, Микола і Софія; Пилипчук, Михайло; Пирітко, Іван; Підліпка, Кароліна; Піндичук, Євген; Попик, Анастасія; Поритко, Роман і Галі; Приймич, Володимир; Рокісний, Едвард і Стефанія; Садівник, Василь і Володимир; Серафим, Йосиф і Софія; о. Середович, Василь; Серафим, Василь і Ган; д-р. Сігурович, Микола, Марія (\$435.00); Сорочак, Володимир; Стадник, Стефан; Стасів, Марія; Тарапашний, Михайло і Оксана; Ти-

мець, Михайло і Анна; Токарчук, Теодор і Катерина; д-р. Тустанівський, Ярослав. Українська Американська Кредитова Кооператива в Маямі, Фрей, Йосифа; Ходонович, Дмитро; Цетенко, Вячеслав; Цибрицький, Юрій і Наталія; д-р. Шалаута, Ігор і Анна; о. Шараневич, Еміль; Шарія, Борис; Шилипів, Тарас; Юліяна; Шолуха, Марія; Шутер Русел; Юсип, Ісаа і Василіна. Яхно, Ольга; д-р. Яхм Михайло і Іванна

По 20.00 дол. зложили: Божко, Михайло; Вальчук, Володимир і Катерина; Вовпель, Осип і Анна; Воробець, Теодор; Гарайда, Петро і Ева; Горячий, Василь; Дзюба, Корнелій і Еміль; мгр. Кейт, Зіновій; д-р. Конох, Петро і Анна; Колей, Іван; Корольовський, Іван і Гелена; д-р. Коч, Микола; Кулицький, Омель; Левчицький, Олександр і Ольга; Шакар, Іван; Махук, Богдан; Романовський, Олена; прот. о. Ткачук, Іван і Ірена; Торський, Андрій; д-р. Яблонський, Степан і Ярослава (\$423.00); Ясінський, Микола; мгр. Кравець, Стефан (\$17.00).

По 15.00 дол. зложили: Амброзій, Максим і Ольга; Бабяк, Броніслава; Бакало, Барбара; Баранкевич, Йосиф; Безубяк, Іван і Анастасія; Березко, Олена; Білоус, Стефан; Болен, Олександр; Боднар, Михайло; Бойчук, Іван; Бойчук, Микола і Марія (Філадельфія); Боровик, Софія; Боярський, Богдан і Імдіра; Бусак, Марія; Бучма, Євген і Євлія; Василіна, Євген і Параскевія; Войчук, Юрій; Волошин, Олександр; Воланський, Володимир; Вох, Еміль; Врублівський, Онисим; Вруський, Дмитро; Гавриш, Іван; Гайда, Ігор і Рома; Гайдук, Ольга; Гайовий, Федір і Марія; Гірк, Микола; Гіндія, Володимир; Голіп, Михайло і д-р. Оксана; Головацький, Осип і Юстина; Гомко, Петро і Делорес; Горюхський, Дмитро і Тамара; Грабчук, Роман і Марія; Гришук, Юрій; Гук, Михайло; Гурський, Петро і Ольга; Галазда, Михайло і Теодозія; Гелеткевич, Андрій; Германський, Андрій і Марія; Гонзальс, Люба; Марія; Гуд, Стефанія; Демченко, Юлія; Дзедзак, Андрій і Ірена; Дидик, Михайло і Лідія; Дмитрівська, Леонід і Гелена; Добрянський, Іван і Константина; Дуда, Іван; Дзидинок, Ольга; Жилавий, Роман; Жукрич, Ярослав і Стефанія; Захрєвський, Андрій і Лідія; Запотоцький, Роман і Віра; Зарашак, Данило, д-р. Зварун, Андрій і Джудит; проф. Зелик, Ігор і Дарія; Зубаль, Стефан і Марія; Іванців, Василь; Каліновський, Володимир і Марія; Карий, Володимир; Качмар, Анна; Каваніський, Теодор; Кікіцько, Михайло і Анна; Кіналь, Михайло; Кіра, Петро і Катерина; Клебан, Іван; Клишко, Мирослав і Галина; Коваль, Іван; Ковальчук, Василь; Кодиш, Розалія; Козенко, Ева; Колін, Іван; Комар, Союз і Ірена; Когут, Дмитро і Анна; Корсун, Федір і Ольга; Кравеч, Микола і Валентина; Кравеч, Юрій; Крамаренко, Петро і Марія; О. Крисак, Стефан і Іванна; Кріса, Ольга; Кручовий, Володимир і Анастасія; Кулик, Василь і Антоніна; Кулинич, Марія; Кузьмович, Денис; Лаврів, Василь; д-р. Ларі, Йосиф; Левчицька, Віра; д-р. Леценко, Леонід і Лариса; Лещишин, Петро і Марія; Лукашевич, Роман; Луць, Йосиф; мгр. Луцький, Олександр; Луцьков, Володимир; Майк, Володимир і Марія; Майбо, Еміль; Малецький, Богдан і Степан; Мандюк, Володимир; Марчука, Петро і Анна; Масник, Петро; Масс, Самоїл; д-р. Марчук, Василь і Оксана; Матійко, Михайло; Матковський, Стефан; Мельник, Дмитро; Мельник, Константин і Олександра; Мельник, Микола; Мерещак, Володимир і Анастасія; Мисичин, Григорій; Михайлишин, Семен і Софія; д-р. Мичковський, Мирослав і Анна; Мігован, Василь; Мудрий, Василь і Дарія; Недільський, Володимир і Світлана; Незнаний, Петро і Катерина; Нестор, Ярослав і Ореста; Огаренко, Любомир; Одарченко, Петро і Марія; Олексюк, Борис; Осьмичук, Іван і Наталія; Пакула, Володимир і Катерина; Панків, Серафим і Софія; Перун, Текля, Петренко, Роман і Галина; Пиліт, Зенон; Пілюк, Стефан; Покошило-Бирд, Дарія; Попішук, Едвард; Попішук, Юрій; Поліняк, Іван; Поліняк, Василь і Галі; Поліняк, Петро і Катерина; Потолік, Петро і Параскевія; Походая, І. Притула, Василь; Прохир, Олександр і Ірена; Реп, Григорій і Йосифа; Рибак, Микола і Марія; Рітатка, Юрій і Марія; Роговський, Мирослав і Любо; Росицький, Михайло; Рубач, Євгенія; Рудик, Ірина; Рудницький, Йосиф; Ржепецька, Марія; д-р. Савицький, Юрій; Савіненко, Василь і Віра; Сатурський, Богдан; Сахарук, Сергій; Савириденко, Віктор; Савицька, Надія; Седларчук, Анна; Сембрат, Григорій і Надія; Сімків, Володимир і Марія; Скорошак, Василь і Ірена; Скорошак, Олександр; Солян, Я.; Сосяк, Михайло; Стадник, Іван; Сушків, Володимир; інж. Тишовицький, Омельан Михайло і інж. Олена; Ткачук, Василь; Томашук, Данило і Елеонора; Тустанівський, Володимир; Ханас, Марія; Храпливий, Зіновій і Марія; Хромляк, Дмитро і Іванна; Цибрій, Григорій і Дора; Цюпа, Володимир; Чедр, Микола; Череватюк, Стефанія; Черешня, Іван і Марія; Чернявський,

Ярослав і Ропанда; Човник, Йосиф і Стеля; Чомко, Іван; Чорний, Михайло; проф. Чорнодольський, Володимир; Чурма, Марія; Шабельник, Микола; Шавалюк, Юрій; д-р. Шидорук, Олександр і Луан; Школяр, Михайло і Ольга; Шушереба, Микола і Іванна; Юрчинський, Ігор і Надія; Яворський, Мирослав і Йосифа.

По 10.00 дол. зложили: Артимішин, Богдан і Теофілія; проф. Барагура, Володимир і Марія; Баран, Катерина; Бард, Петро і Вірджинія; Безгацький, Володимир; Борис, Іван; Борис, Ілля; Брунтон, Анастасія і Лідія; Воробкевич, Роман і Олександра; Гичко, Андрій; Гордінський, Роман і Васк; Грабовецький, Олександр; Грибовський, Євген і Марія; д-р. Гуцуляк, Василь і Марія; о. Галонжжа, Тарас Павло; Гловик, Зіновій; інж. Голш, Степан і Надія; Давиденко, Алла; Данчевський, Теодор і Ассунна; Демків, Іван; Демчук, Ольга й Іван; Долинський, Л. А.; Ермопович, Стефанія; Єфіменко, Федора; Жидик, Павло і Емма; Жовнір, Іванна; Журківський, Іван і Валентина; Івашенко, Марія; Кволик, Ігнатій; Коник, Микола і Марія; Крайчик, Олександр і Марія; Красицький, Якіс і Марія; Крижанівський, Юліан і Лідія; Кріспатий, Семен; Кудлак, Марія; Купіна, Іван; Кулешевський, Стефан; Лазарчук, Роман і Марія; Лоза, Михайло й Улія; Ласікович, Філарет і Наталія; Людович, Євген; Маціканич, Данило й Анна; Микита, Дарія; Островський, Володимир; Пал, О.; Пітрі, Ірена; Роган, Марія; Сидір, Марта; Сіньківський, В. Л. Сіня, Володимир; Стасик, Ярослав; Стасюк, Іван; о. прот. д-р. Стус, Іван; Терпещий, Михайло; Фесак, Борис і Євгенія; Філь, Юліан; Харабур, Олена; Холєва, Іван; Чорний, Стефан; Яри-мович, Роман.

Дякує, Володимир \$8.00.

По 5.00 дол. зложили: Багрей, Василь і Марія; Баландя, Євген і Софія; Баранчик, Юрій; Бачинська, Марія Оксана; Букачевський, Ярослав і Ярослава; Василькевич, Катря; Голубов, І.; Горішник, Микола і Павліна; Гриник, Михайло і Бессі; Дитиняк, Володимир; Дорошук, Василь і Марія; Дуткевич Ярослав і Мирослава; Зубан, Анастасія, Клим, Ярослав і Іванна; Козак, Богдан; Курпак, Марія і Аліса; Ласевич, Дмитро; Лехман, Євгенія; Лінніський, Микола і Марія; Нікончук, Анааней; Ориняк, Іван і Софія; Пилипчук, Стефан і Марія; Радаєвич, Мирослав і Христина; Саврук, Іван; Слюка, Стефан; Стерко, Якуб і Христина; УНС Відділ ч. 122, Філь, Михайло; Халупа, Михайло; Чабан, Леонід, Черненко, Василь; Малець, Йосиф 2.00 дол.; Проць, Наталія 2.00 дол.; Лемеха, Петро 1.00 дол.; Сторожик, Володимир 1.00 дол.; Ціцпа, Петро 1.00 дол.

ІМ'Я І ПРІЗВИЩЕ в цьому списку подаємо так, як вони були подані жертводавцями українською мовою, якщо вони були подані тільки латинкою — подаємо їх користуючись транслітерацією Конгресової бібліотеки ЗСА.

Щиро дякуємо всім жертводавцям. З уваги на всеукраїнську місію, яку спонує УВУ, МЕТОЮ ФУНДАЦІЇ є створити одноміліардовий фонд, який допоможе забезпечити даль-ший розвиток української науки у вільному світі.

ТОМУ УПРАВА ФУНДАЦІЇ звертається до Вас з гарячим проханням стати членом Фонду або скласти пожертву в міру Ваших спроможностей. Коли Ви пожертвували раніше або вже є членом Фонду — ПРОСИМО ВАС, підкинути свій ВКЛАД.

У ВАШОМУ особистому імені, в імені цілої родини, в імені дорогих Вам осіб, що відійшли у вічний спокій, в імені організації та установ — Ви маєте можливість створити при ФУНДАЦІЇ УВУ „Постійний Стипендіальний Фонд“ (ПСФ) з якого щорічно буде прийдля стипендія на студії або дослід-ництво в цій українській. Фінанс ПСФ є поставле-ні окремо на найвищій відсоток у банків і тільки відсоток роз-поділяється на стипендію або дослідні праці чи публікації згідно з волею та побажанням фондатора чи жертводавця. ОСНОВНИЙ капітал зложений фондатором чи жертводав-цями залишається постійно неухваленним. ТОМУ ці ПСФ будуть існувати вічно. РОДИНА чи їх нащадки своїми поря-дами та дальшими пожертвами можуть постійно розбу-довувати ці родинні ПСФ.

Повний Постійний Стипендіальний Фонд є тоді, коли ме-ценат, родина чи установа зложили 10,000.00 дол. Проте, коли вже вплачено \$5,000.00 ПСФ — починає діяти, допов-нений фондами Фонду. Вплати на ПСФ — можна сплачу-вати ратами.

Коли із різних причин Ви не маєте можливості створити ПСФ, просимо Вас з різних причин творити одноразові сти-пендіальні фонди. Одноразовий Стипендіальний Фонд є тоді, коли жертводавець на цю ціль зложив 500.00 дол.

Всі пожертви і датки на ФУНДАЦІЮ УВУ, на постійний чи одноразовий стипендіальний Фонд — можна відтягнути від податку.

Чекаємо просямо висписувати на: UFU Foundation та виспи-лати на адресу Фундації УВУ.

Ukrainian Free University Foundation, Inc.

203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

Проф. Петро Гої голова Фундації УВУ

Д-р. Ярослав Мошорь скарбник Фундації УВУ

ПОДАЄМО УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ЦЕРГОВИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФУНДАЦІЮ УВУ

Івасюквич, Михайло і Марія \$10,000.00; Коленька, Кате-рина \$8,813.80 (\$12,183.80); інж. Кравчук, Іван і Надія \$5,000.00; Ярош, Олександр \$3,000.00 (\$5,000.00); Дирекція Української Школи-коледжу „Тризуб“ в Нью-Йорку, Н. Дж. \$2,350.00 дол. на ПСФ імені світлої пам'яті д-р. Петра Богданського, вдови директора і довголітнього керівни-ка цієї заслуженої української установи; Володимир, Макара з Торонто; Філімона Савчука з Гартфорда, Коннектикут і Василя Сікору з Парми, Огайо.

Вітаємо зокрема щиро наших достойних фондаторів і меценатів, які постійно доповнюють і розбудовують свої фонди. Фондатори: Олександра Яроша і Романа Кухту; меценати: д-р. Богдана і мгр. Ольги Фаронів; Мирослава Савача; Марту Савчука; Антона і Віру Шумейкі; Михайла і Михайлину Баран; Теклю і Мавріса Свідан; Марію Турчин; д-р. Олександра Стрильбицького; Йосифа і Стефанію Порайко; Василя і Лідію Кий; і д-р. Дмитра і Алісю Боднар-чук.

Щиро і дружньо вітаємо десятків нових членів Фундації УВУ і сотні постійних і нових жертводавців на українську вільну науку через Фундацію УВУ.

По 125.00 дол. зложили: д-р. Граб, Роман (\$505.00); Дужий, Ярослав і Оля (\$625.00); Феденко, Степан Анна (\$880.00).

По 100.00 дол. зложили: Бачинський, Євген; мгр. Бла-женко, Христина (\$905.00); адвокат Болжон, Микола; д-р. Ве-селій, Орест; Галава, Іван; д-р. Гнатик, Микола і Ернестина; д-р. Галіпник, Ігор (\$500.00); Даран, Володимир і Аліса; Ди-

„Мальви“ співають

Мальви — прекрасна горда квітка, тасмичка і самобуття, така ж як і вокально-інструментальний ансамбль, що взяв собі цю назву.

І несут „Мальви“ в собі цю красу, зливаючи її в піснях і сюїти любов в серцях слухачів. Свіжість і унікальність, оригінальність і неповторний стиль ансамблю (авторами більшості пісень є самі керівники ансамблю Марія Гаврилюк і Павло Гончаров) не залишать нікого байдужим.

Платівка „Мальви“, яку пропонуємо слухачеві має дуже цікаву історію.

Щоб дати змогу українській громаді ознайомитися з репертуаром маловідомих творчих ансамблів, в 1983 році фірма „Евшан“ проголосила конкурс на кращий український вокально-інструментальний ансамбль.

Нагородою мав бути випуск платівки з репертуаром ансамблю-переможця. „Мальви“ цей конкурс виграла. Таким чином і вийшла у світ ця платівка.

На першій стороні обгортки — замріяні хлопці і дівчата у вишиванках, позаду них — міська стіна, сучасний вибор життя та нове середовище, у якому живуть вони, плекаючи рідну пісню: Співацькі ансамблі: Марія Банах, Мисрося Басара і Марія Гаврилюк, та музиканти — Павло Гончаров, піано, синтезатор, Юрій Павлик, гітара, електрична гітара і бас-гітара, та Володимир Попович, бубен. На зворотній сто-

роні обгортки українською та англійською мовами подані назви пісень та коротка історія творчого життя ансамблю.

Крім унікальних пісень написаних керівниками ансамблю „Мальви“, на платівці також записані народні пісні та пісні сучасних композиторів, такі як „Білий коні“, „Намалюю вітер“, „Ой, вишеньки“, „Ой, закрутилися“, „Пісня любови“, „Ой, Іване“, „Серце сміється“, „Любити завжди буду“, „Вишиванка“. Однією з найбільш зворушливих пісень є партизанська пісня відомого автора „Там у лісі“, у якій поранений партизан розказує про своє нещастя санітарі і бажає, щоб вона написала листа до його рідних.

Сміх і слюзи, сонце і вітер, кохання і розлука переплітаються, підхоплені мелодіями голосами, і вистає частиною того неминучого, що зветься любов'ю до української пісні.

Платівка свідчить про музичний талант виконавців і є однією з найцікавіших українських платівок сучасних молодечих ансамблів у вільному світі.

Платівка або касетку можна придбати в українських книгарнях, або безпосередньо у фірми „Евшан“: Yevshan Communications Inc. Box 125 Station St. Michel Montreal, Quebec, Canada H2A 3L9.

Ціна платівки або касети 8.98 дол. та 1.50 за пересилку.

Догнати...

(Закінчення зі стор. 2)

берега. Допливу.

— Молодчина! — похвалив Іван. — Нема таких віддали, щоб ми не подолали! Беру в свою команду.

— А це кого?

— Всі бояться.

— Чого?

— Втечуть.

— Хто це боїться?

— Черненко.

— І він боїться, що втече?

— Не базікай! — Кому

він на Олімпіаді потрібен?

У нього ж задишка.

— А ти?

— Мені потрібна медалка.

За те, що я не злякався.

Ми розійшлися. Більше я його й не бачив. Ні на Сумській вулиці славного українського міста, ні на Олімпіаді в Лос Анжелесі.

Кажуть, що його післюди здобували рекорди на північних сибірських трасах.

Вступайте в члени УНС

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ НА СОЮЗІВЦІ 1984:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 24-го червня — 3-го липня

Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.

Проходження і нічліг: \$170 (члени УНСОюзу) \$200 (не-члени)

Оплата за навчання: \$60.

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 30-го червня — 14-го липня

Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р.

Прогрулки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень й українського народного побуту.

Тижнево: \$100 (члени УНСОюзу) \$120 (не-члени УНСОюзу)

ДІВЧИЙ ТАБІР — 15-го — 29-го липня

Програма і ціна така сама як для хлопців.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ —

29-го липня — 11-го серпня

Навчання традиційних народних танків для початкуючих й завантажених танцюристів. Число курсантів обмежене до 60 учнів. Проходження і нічліг: \$195 (члени УНСОюзу), \$205 (не-члени), оплата за навчання: \$60.

КУРСИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

11-го — 25-го серпня. Для достоянчої молоді

Практичні лекції з різних ділянок українського народного мистецтва: різьба, ткацтво, вишивання, писання писанок — під керівництвом досвідчених інструкторів. \$200 (члени УНСОюзу), \$220 (не-члени).

КУРСИ МІЖНАРОДНОГО Й УКРАЇНСЬКОГО КУХОВАРСТВА — 30-го вересня — 5-го жовтня.

Для чоловіків і жінок. Навчання печення, варення страв із м'яса й риби, інструкції здорового харчування. \$225 (члени УНСОюзу), \$250 (не-члени).

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Fooddemoor Rd., Kerkonkson, N.Y. 12446

(914) 626-5641

ПРИЙММО НА ПРАЦЮ

IBM System 34, System 36 operator.

Досвід побажаний. Прийнятий на цю працю переїде вишкіл.

Зголошення:

Український Народний Союз

(201) 451-2200

70-літній ювілей Б. Кармелюка

У неділю, 20-го травня ц.р. громада в Озон Парку, Н. Й., відзначила 70-річчя з дня народження відомого суспільно-громадського діяча не тільки в цьому місті, але й на рідних землях, учасника Визвольних Змагань в рядах УПА, Богдана Кармелюка.

Ювілей підготував спеціально створений комітет з представників усіх організацій і товариств в Озон Парку, який очолює мгр В. Захарчук. В підготовку ювілею багато праці вкладав автор цих рядків, що був секретарем комітету та мусів запланувати різні заходи з підготовкою ювілею справи. У неділю о год. 10-й ранку отець крилошанин Л. Мудрий відправив Службу Богу в наміренні Ювілята.

О годині 3-й по полудні голова комітету мгр В. Захарчук, що був також і господарем ювілею, привітав усіх присутніх, а між ними О. Левичука, а п. Кохмана, учасників визвольних змагань у рядах УПА, та попросив о. крилошанина Л. Мудрого провести молитву. Потім В. Захарчук розповів коротко про життєвий шлях Ювілята який ще від наймолодших літ, 15-літнім юнаком вступив в ряди ОУН. Як член ОУН він був заарештований польською поліцією і відсидів три і пів року в польській тюрмі.

По виході з тюрми 19-літній юнак відбув військову службу в польському війську, де набрав багато воєнного знання, що в пізнішому віці йому придалося. Був це час, коли світ приготувався до Другої світової війни. На війну українська нація чекала, сподіваючись, що для нас, українців, прийде час, коли зможемо жити вільним життям. Були це марні надії і очікування, бо Німеччина завела.

Створено Українську Повстанську Армію (УПА), яка зі зброєю в руках стала в обороні рідної країни. Одним із членів УПА був наш Ювілят, який, як вишкочений вояк, відіграв поважну роль в рядах УПА. Коли було вирішено перевести на німецькі терени, то наш Ювілят був одним із тих, що ескортували делегацію УПА, яка мала ширити правду про визвольні змагання українського народу.

Отець крилошанин Л. Мудрий прочитав привіт, що прийшов на його руки від Блаженнішого Патріярха, який усі присутні стоячи вислухали, та передав його Ювілятові. Опісля господар ювілею покликав голову Патріярхального Товариства до слова.

Роман Крупка у своєму

Михайло Білейчук

короткому слові привітав Ювілята з його 70-літтям і з'ясував значення боротьби українського народу за свою незалежність.

Вмижачі жінки подали обід, а господар ювілею підніс чарку з вином за здоров'я Ювілята. До слова зголосився секретар комітету М. Білейчук, який привітав Богдана Кармелюка в його 70-ліття від управи 51-го Відділу ООЧСУ і від себе особисто.

Черговий промовець член управи О. Левичук привітав Ювілята як старшого члена УПА, від себе особисто та дав йому відзнаку, що була вручена всім членам рейдуючих частин УПА. Від СУА в Озон Парку широк привітала Ювілята голова Відділу В. Трепак. Присмо вражало привітання, яке склав найближчий друг Богдана М. Сітницький, який пережив визвольні змагання тут, на американській землі. Він коротко поділився з присутніми своїми враженнями, що охопили всю тодішню американську Україну. Англійською мовою склала теплий привіт його племінниця Надя Волошин-Дельонас, закінчивши свій привіт гарячим пошлунком.

Привіт закінчив голова місцевого Відділу УККА В. Скомський, який підкреслює громадську вагість Ювілята та його працю на громадській ниві в кожній з її ділянок. Він порівняв Ювілята з легендарним Кармелюком, що став в обороні поневоленого українського народу. Потім господар ювілею попросив до слова Б. Кармелюка.

Ювілят подякував отцеві крилошанинові Л. Мудрому за його добре серце і увагу до його особи; на руки о. Мудрого він склав подяку Патріярхові Йосифові. Дякував усім членам комітету, що доложили стільки зусиль, щоб цей день залишився в його пам'яті якнайкраще. Закінчив він своє слово врученням чека на 1,000 доларів на Патріярхий фонд, який передав о. крилошанинові Л. Мудрому, котрий з черги передав чек голові Патріярхального Товариства в Озон Парку Романові Крупці. Ювілят як член Управи Патріярхального Товариства попросив усіх присутніх скласти свої пожертви на Патріярхий фонд. Переведена збірка принесла 1,380 дол.

Р. Крупка в імені Патріярхального Товариства усім жертовцям. Свято закінчилося молитвою, яку провів о. Л. Мудрий.

Михайло Білейчук

Св.п. Остап Бойчук

Одинадцятого травня 1984 року у Форт Лодердейл, Флориди, відійшов у вічність визначний український підприємець Остап Бойчук на 78-му році життя.

Народився він в 1906 році в Стрию, в Західній Україні, де прожив свої дитячі і молоді роки. З переїздом в наслідок Першої світової війни і війни Західної України з Польщею — закінчив він середню освіту і в середині 20-х років поступив на працю у повітовому Союзі Кооператив у Стрию. Своєю солідністю, творчістю та працею вибірався на передову позицію, став директором мануфактурного відділу і в скорому часі розвинув його до розмірів великого підприємства.

Це були часи окупації Західної України Польщею, яка в наслідок поганого державної адміністрації допревадила український народ до великого голоду, до голодної смерті. Він коротко поділився з присутніми своїми враженнями, що охопили всю тодішню американську Україну. Англійською мовою склала теплий привіт його племінниця Надя Волошин-Дельонас, закінчивши свій привіт гарячим пошлунком.

Привіт закінчив голова місцевого Відділу УККА В. Скомський, який підкреслює громадську вагість Ювілята та його працю на громадській ниві в кожній з її ділянок. Він порівняв Ювілята з легендарним Кармелюком, що став в обороні поневоленого українського народу. Потім господар ювілею попросив до слова Б. Кармелюка.

Ювілят подякував отцеві крилошанинові Л. Мудрому за його добре серце і увагу до його особи; на руки о. Мудрого він склав подяку Патріярхові Йосифові. Дякував усім членам комітету, що доложили стільки зусиль, щоб цей день залишився в його пам'яті якнайкраще. Закінчив він своє слово врученням чека на 1,000 доларів на Патріярхий фонд, який передав о. крилошанинові Л. Мудрому, котрий з черги передав чек голові Патріярхального Товариства в Озон Парку Романові Крупці. Ювілят як член Управи Патріярхального Товариства попросив усіх присутніх скласти свої пожертви на Патріярхий фонд. Переведена збірка принесла 1,380 дол.

Р. Крупка в імені Патріярхального Товариства усім жертовцям. Свято закінчилося молитвою, яку провів о. Л. Мудрий.

Михайло Білейчук

Одинадцятого травня 1984 року у Форт Лодердейл, Флориди, відійшов у вічність визначний український підприємець Остап Бойчук на 78-му році життя.

Народився він в 1906 році в Стрию, в Західній Україні, де прожив свої дитячі і молоді роки. З переїздом в наслідок Першої світової війни і війни Західної України з Польщею — закінчив він середню освіту і в середині 20-х років поступив на працю у повітовому Союзі Кооператив у Стрию. Своєю солідністю, творчістю та працею вибірався на передову позицію, став директором мануфактурного відділу і в скорому часі розвинув його до розмірів великого підприємства.

Це були часи окупації Західної України Польщею, яка в наслідок поганого державної адміністрації допревадила український народ до великого голоду, до голодної смерті. Він коротко поділився з присутніми своїми враженнями, що охопили всю тодішню американську Україну. Англійською мовою склала теплий привіт його племінниця Надя Волошин-Дельонас, закінчивши свій привіт гарячим пошлунком.

Привіт закінчив голова місцевого Відділу УККА В. Скомський, який підкреслює громадську вагість Ювілята та його працю на громадській ниві в кожній з її ділянок. Він порівняв Ювілята з легендарним Кармелюком, що став в обороні поневоленого українського народу. Потім господар ювілею попросив до слова Б. Кармелюка.

Ювілят подякував отцеві крилошанинові Л. Мудрому за його добре серце і увагу до його особи; на руки о. Мудрого він склав подяку Патріярхові Йосифові. Дякував усім членам комітету, що доложили стільки зусиль, щоб цей день залишився в його пам'яті якнайкраще. Закінчив він своє слово врученням чека на 1,000 доларів на Патріярхий фонд, який передав о. крилошанинові Л. Мудрому, котрий з черги передав чек голові Патріярхального Товариства в Озон Парку Романові Крупці. Ювілят як член Управи Патріярхального Товариства попросив усіх присутніх скласти свої пожертви на Патріярхий фонд. Переведена збірка принесла 1,380 дол.

Р. Крупка в імені Патріярхального Товариства усім жертовцям. Свято закінчилося молитвою, яку провів о. Л. Мудрий.

Михайло Білейчук

Одинадцятого травня 1984 року у Форт Лодердейл, Флориди, відійшов у вічність визначний український підприємець Остап Бойчук на 78-му році життя.

Народився він в 1906 році в Стрию, в Західній Україні, де прожив свої дитячі і молоді роки. З переїздом в наслідок Першої світової війни і війни Західної України з Польщею — закінчив він середню освіту і в середині 20-х років поступив на працю у повітовому Союзі Кооператив у Стрию. Своєю солідністю, творчістю та працею вибірався на передову позицію, став директором мануфактурного відділу і в скорому часі розвинув його до розмірів великого підприємства.

Це були часи окупації Західної України Польщею, яка в наслідок поганого державної адміністрації допревадила український народ до великого голоду, до голодної смерті. Він коротко поділився з присутніми своїми враженнями, що охопили всю тодішню американську Україну. Англійською мовою склала теплий привіт його племінниця Надя Волошин-Дельонас, закінчивши свій привіт гарячим пошлунком.

Привіт закінчив голова місцевого Відділу УККА В. Скомський, який підкреслює громадську вагість Ювілята та його працю на громадській ниві в кожній з її ділянок. Він порівняв Ювілята з легендарним Кармелюком, що став в обороні поневоленого українського народу. Потім господар ювілею попросив до слова Б. Кармелюка.

Ювілят подякував отцеві крилошанинові Л. Мудрому за його добре серце і увагу до його особи; на руки о. Мудрого він склав подяку Патріярхові Йосифові. Дякував усім членам комітету, що доложили стільки зусиль, щоб цей день залишився в його пам'яті якнайкраще. Закінчив він своє слово врученням чека на 1,000 доларів на Патріярхий фонд, який передав о. крилошанинові Л. Мудрому, котрий з черги передав чек голові Патріярхального Товариства в Озон Парку Романові Крупці. Ювілят як член Управи Патріярхального Товариства попросив усіх присутніх скласти свої пожертви на Патріярхий фонд. Переведена збірка принесла 1,380 дол.

Р. Крупка в імені Патріярхального Товариства усім жертовцям. Свято закінчилося молитвою, яку провів о. Л. Мудрий.

Михайло Білейчук

Одинадцятого травня 1984 року у Форт Лодердейл, Флориди, відійшов у вічність визначний український підприємець Остап Бойчук на 78-му році життя.

Народився він в 1906 році в Стрию, в Західній Україні, де прожив свої дитячі і молоді роки. З переїздом в наслідок Першої світової війни і війни Західної України з Польщею — закінчив він середню освіту і в середині 20-х років поступив на працю у повітовому Союзі Кооператив у Стрию. Своєю солідністю, творчістю та працею вибірався на передову позицію, став директором мануфактурного відділу і в скорому часі розвинув його до розмірів великого підприємства.

Це були часи окупації Західної України Польщею, яка в наслідок поганого державної адміністрації допревадила український народ до великого голоду, до голодної смерті. Він коротко поділився з присутніми своїми враженнями, що охопили всю тодішню американську Україну. Англійською мовою склала теплий привіт його племінниця Надя Волошин-Дельонас, закінчивши свій привіт гарячим пошлунком.

Привіт закінчив голова місцевого Відділу УККА В. Скомський, який підкреслює громадську вагість Ювілята та його працю на громадській ниві в кожній з її ділянок. Він порівняв Ювілята з легендарним Кармелюком, що став в обороні поневоленого українського народу. Потім господар ювілею попросив до слова Б. Кармелюка.

Ювілят подякував отцеві крилошанинові Л. Мудрому за його добре серце і увагу до його особи; на руки о. Мудрого він склав подяку Патріярхові Йосифові. Дякував усім членам комітету, що доложили стільки зусиль, щоб цей день залишився в його пам'яті якнайкраще. Закінчив він своє слово врученням чека на 1,000 доларів на Патріярхий фонд, який передав о. крилошанинові Л. Мудрому, котрий з черги передав чек голові Патріярхального Товариства в Озон Парку Романові Крупці. Ювілят як член Управи Патріярхального Товариства попросив усіх присутніх скласти свої пожертви на Патріярхий фонд. Переведена збірка принесла 1,380 дол.

Р. Крупка в імені Патріярхального Товариства усім жертовцям. Свято закінчилося молитвою, яку провів о. Л. Мудрий.

Св.п. О. Бойчук

ке опанування міста провідну роль в Стрию відіграв Остап Бойчук.

Гін і успіхи українських купців за господарське опанування міста, на жаль, перервала Друга світова війна з її жахливими подіями і наслідками.

Химерна доля кидала Остапом Бойчуком з дружиною і з трьома синами по різних місцях європейської воєнної арії. Завдяки, однак, своїй проворності він після 10-ти років воєнних безбес і поневірянь швидко добився до берегів Америки. Тут, на вільній землі, він використав свої торговельні здібності і скоро з успіхом, один з перших, включився в американське господарське життя. В місцевості Лейк Джордж, Н. Й., він придбав кілька акрів у посілість і зробив з неї прекрасну літню відпочинкову оселю, що стала джерелом існування його і родини.

Подібно, як колись у Стрию, він і тут притягував в свою околицю і допоміг влаштуватися кільком українським підприємцям. Він зумів також своїх синів „ввести у люди“. Два з них сьогодні є незалежними і видатними підприємцями в американській комерції, а третій став відомим лікарем у Клівленді, Огайо.

Волею Господньою він відійшов у засвіти, залишивши дружину Ольгу, трьох синів, багато приятелів і багатьох тих, що завдячують йому свої успіхи в торгівлі. Тіло його перевезено до Ватервіллі, Н. Й., й поховане на місцевому цвинтарі української католицької церкви.

Початки були дуже тяжкі. Недостача грошей, брак кредиту, конкуренція чужих і перешкоди польської адміністрації доводили часто молодого купця до розпачу. Завдяки взаємній допомозі кооперативних молодих наших купців зумів він витримати комерційну пресію чужих та втримати стан посідання і навіть його поширити.

В цій акції за господарське

Богдан Дейчаківський

МАЛЕНЬКЕ ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКЕ незалежне князівство Монако має новонародженого принца, — в п'ятницю, 8-го червня, 27-річний принцеса Кароліні, старший доньки принца Рен'єра і фільмової американської зірки, покійної принцеси Грейс Келлі, народилася перша дитина, 6 фунтів і 6 унцій вагою, синок. Принцеса Кароліна одружена з молодим мільйонером італійцем Стефано Касиратті.

ТАКІ НИЗЬКІ ВКЛАДКИ для нових грамот Акцидентової Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, виносять:

\$6.50 річно
\$3.35 піврічно
\$1.75 квартално
60 місячно

ЦЮ ГРАМОТУ МОЖУТЬ НАБУТИ ТІЛЬКИ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ У ВІЦІ 16 до 55 років

Богдан Дейчаківський

Співачка...

(Закінчення зі стор. 1)

радісному усмішкому оповідала про свій успіх на конкурсі, про свої впливання і мрії. Вона теж доповнила відомості про її концертну діяльність перед українською громадою, поінформувала, що два роки підпряд вона виступала в програмі Літературно-Мистецького Клубу в Ірвінгтоні, Н. Дж., співала для Української Музичної Фундації, виступала на імпрезах Українського Інституту Америки, як теж минулого місяця співала в українській програмі під час Ньюйоркського Фестивалю, але це ще не все — її постійна „роля“ — це сольний спів під час Богослужб в українській православної катедрі св. Володимира при 82-й вулиці в Нью Йорку, — сказала наша солістка.

Цього ж дня разом із Оленкою Геймур прийшли до редакції „Свободи“ відомі українській спільноті співачка, драматичне сопрано Ірина Машук-Грицай, знала із виступів на естрадах європейських театрів — Західної Німеччини, Бразилії, ЗСА. Співачка розповіла, що ще цього року восени задумує виступити із своїм концертом.

Оленка Геймур сказала, що може дивно, але під час свого виступу на Конкурсі вона не відчувала ніякого хвилювання і була зовсім спокійна. Співала вона тоді арію Віолетти з опери Верді „Травіата“, арію Джуліетти з опери Белліні „Куклетти ед Монтеки“ та арію Графії з опери Моцарта „Весілля Фігаро“. А потім вона додала, що може сьогодні і не усміхнулася б до неї шість коли б не вирішила за неї-доля. Бо спочатку, здобувши бакалаврат, а потім титул магістра гри на фортепіані у Музичній школі Мангеттену, в Нью Йорку, Н. Й., вона думала, що залишиться уже виключно піаністкою чи учителькою музики, але враз почав її цікавити і захоплювати спів і вона перейшла на навчання вокалу у відомих учителів музики — Джузеппе Мореллі, Віллі